

» Nu har DR overgået både "1864" og "Historien om Danmark". "Hornsleth er død" er talentløshedens apoteose og viser, at DR trænger til et kritisk eftersyn.

BENT BLÜDNIKOW, journalist, i Berlingske

PÅ KANTEN

Metamorfosens have

JAPANSK KUNST: Det er sjældent, benene bliver helt slået væk under én når man er hjemmevant på kunstmuseer. Ikke desto mindre lægger Louisiana i Humlebæk lige nu hus til en sådan udstilling af den japanske Tutsumi Kudo (1935-90). Han har ellers været næsten glemt og gemt væk i flere årtier, og kun Louisiana og KUNSTEN her i Danmark har erhvervet værker i kunstnerens glansperiode i 70'erne, hvor han udstillede her. Han udstillede desuden på Biennalen i Venedig i 1976. Nu får han dog en velfortjent fornyet opmærksomhed internationalt.

Udstillingens dramatik understøttes af dens beliggenhed i museets østfløj der først bliver oplyst i sidste del af udstillingen. Det var i hvert tilfælde den rækkefølge, jeg valgte at se udstillingen i. Man indleder altså med mørket som følgesvend kun oplyst af værkerne, der især består af fuglebure/terrariumer og silketryk, som er modeller af det, han kalder vores "nye økologi", hvor selvlysende farver og syntetiske materialer er i højsædet.

Det er relationen mellem menneske, natur og teknologi, som er Kudos dagsorden. Kudo vil for mange være et nyt bekendtskab, men værkerne, der kan ses på udstillingen, er fra kunsternes produktion i 60'erne og 70'erne, hvor han opholdt sig i Paris og spidsformulerede hvordan menneskets ageren har forandret klodens økosystem.

DET ER TYDELIGT, at flere af værkerne peger tilbage på Kudos barndom, hvor atom-bomberne sprang over Hiroshima og Nagasaki i 1945, hvor han fik en grunderfaring om menneskehedens radikale destruktion og forurening. Radioaktiv stråling er usynlig, men Kudo visualiserer den med selvlysende materialer, der lyser op under ultraviolet lys, som det ses i store blomster, der stråler i mørket. Om udstillingen skrev Mai Misfeldt bl.a. tidligere på sommeren til Kristelig Dagblad: "den bløde, ofte ret farvestrålende, selvstændiggjorte penis,

der er et billede på ny tid uden magtpotens, er gennemgående i hans univers. Det handler ikke om sex. Kudos værker er fysiske og grænseoverskridende, men ikke seksuelle."

Værkerne er et spejl af datidens Japan hvor kejserens autoritet blev mindre og fremtidsudsigterne mørkere. Udstillingen er med andre ord Kudos forsøg på at etablere et nyt kosmos af det kaos, som fortiden repræsenterer. Dvs. en slags fremtidsvision, hvor mennesket i respekt for og samhørighed med naturen skaber en ny verdensorden, hvor den tredje part er teknologien. Burene og boksene med tabeauer skal ses som metaforer for menneskelivet, der begynder i en hule i moders liv, vi bor i bokse alias huse og lejligheder og livet afslut-

tes i en større eller mindre boks. Ovn eller grav. Vi er altså altid på vej fra en boks til en anden. Det er selve livsbanen.

Kudo blev født i Osaka i Japan og allerede 23 år gammel dimitterede han fra kunstakademiet i Tokyo. Som ung var han en del af Tokyos avantgardeeksplosion, hvor man nærmest tog over, hvor man trak grænsen i New York med happenings og nærmest voldelige materialeeksperimenter. I 1962 gik turen til Paris, hvor han fortsatte sin radikale praksis i Europas livlige kunstnetværk, hvor Dada-arens absurdisme mødte popkunstens radikale inddragelse af samtiden.

ENKELTE RØSTER har forsøgt at placere Kudo som repræsentant for læren om de sidste tider - en såkaldt apokalypse. Det er langt fra mit perspektiv. Kudo var faktisk praktiserende buddhist. Han forsøger tværtimod at fokusere på menneskets muligheder i enhver given tid, men tillader sig at stille sig

meget kritisk til forbrugersamfundets snarer. Da han var i Paris var han samtidig en stor modstander af den intellektuelle, rødvin-drikende elites eksistentialister.

Værket med titlen "Forurening Kultivering Ny økologi" fra 1974 viser kulturpersonligheden, Eugène Ionesco (1909-94), den rumænske-franske dramatiker, en af hovedfigurerne i det absurde teater. Denne blev en slags symbol på fornævnte elite, som Kudo ikke sympatiserede, da han oplevede dem som hovmodige og dominerende i deres humanistiske selvforståelse. I værket møder vi kun fragmenter af manden, der nu indgår i et nyt økosystem på lige fod med planter og elektronik. Mennesket er taget ned fra piedestalen som jordens hersker, men lever nu i et ligeværdigt samspil med naturen og teknologiens bevirker. Det er her, skønheden tager over. Den traditionsbundne særegne japanske æstetik, som vidner om en helt vidunderlig teknisk

dygtighed og sans for skønhed får det sidste ord, trods den grumme alvor om jordens tilstand efter menneskenes rovdrift.

Hvor er det livgivende at blive mindet om betydningen af en respektfuld omgang med naturens ressourcer i et poetisk univers af skønhed og visdom. Ligesom spørgsmålet om hvad kultivering og civilisation egentlig er stadig rumsterer i baghovedet. Tak!

Udstillingen kan ses til januar 2021. Gid mange nordjyder tager turen til Louisiana og oplever Tetsumi Kudo - CULTIVATION.

MARIA STENSGÅRD POULSEN fra Nibe er lektor i gymnasieskolen. Cand.mag. i kunsthistorie og dansk fra Aarhus Universitet i 2009. E-mailadresse: maria.stensgaard@hotmail.com. Hjemmeside: maria-stensgaard.dk.

MEDDELELSER

Årsmøde i Morsø Frimenighed

Der indkaldes til årsmøde onsdag den 26. august 2020.

Vi starter med gudstjeneste i Ansgarskirken kl. 19.00 Kl. 20.00 Årsmøde i Det Ottekartede Forsamlingshus med følgende dagsorden:

1. Valg af dirigent
2. Valg af stemmetællere
3. Formandens beretning
4. Præstens beretning
5. Ansgarshjemmets beretning
6. Årsregnskab for 2019
7. Forslag til vedtægtsændringer
8. Valg til menighedsrådet. På valg er:
 - Marianne Laursen (modtager ikke genvalg)
 - Birthe Heide Sørensen (modtager genvalg)
 - Maybritt Aachmann (modtager genvalg)
9. Valg af revisor. På valg er: Revision Limfjord (modtager genvalg)
10. Eventuelt.

Hjertelig velkommen til Årsmødet.
Menighedsrådet.

STATSMINISTEREN

